

на първѣтъ оглашаемы христіаны, на които вѣрата, гы откъсваше отъ най любезнитѣ сѣюзы на живота. Тѣмъ не са дозволяваше съобщеніе съ хора, на които най малкото дѣйствиe и най малката дума обличавахъ идолопоклонничество; тѣ осѣщахъ ужасъ ако чуяхъ любовна приказка, любовта споредъ тѣхното мнѣніе бѣше искушеніе. Но онуй което бѣше причина на бѣдствіята имъ усили душевната имъ твърдость и ако и оставахъ самы като си отдѣлихъ отъ свѣта, по намѣрвахъ утѣшеніе въ нераскъснатото си сѣединеніе во Христа. Непреклоненъ, жѣлезь бѣше характерътъ на чековѣцѣтъ които распространихъ словото на Вышнего и непоколебимъ тоже и жѣлезь бѣше сѣюзътъ койго ги свързваше.

Главкъ намѣри Юна потѣхля въ сълзы. Като са ползваше вече отъ пріятнигѣ привилегіи на утѣшитель, той я убѣди да му рече за свиданіето ѣ съ Апкида; но въ неясното повтореніе на приказкы, за които Главкъ първый пѣтъ чуваше, неможаше ни той ни Юна да разубѣжтъ, какво е мислил Апкидъ да направи и какво именно е искалъ да истѣлкува на сестра си.

— Чуваль ли си ты нѣщо заради тѣзи нова ересь на Назарянитѣ за които загатваше братъ ми.

— Чуваль съжъ, истиинна но нищо положително не знажъ за основата на вѣрата имъ освѣнъ че дисциплината имъ е много меланхолическа и строга. Живѣжтъ отдѣлены отъ другыгѣ чловѣцы, и даже простыгѣ вѣнци наши гы съблазнявать; имать отвращеніе отъ най обычныгѣ наслажденія на живота и предсказвать едно страшно бѣдѣще разрушеніе. Съ една речъ види се че са черпали своята сурова и серіозна религія отъ Трифонійската пещера. Но въ тѣхното число постѣпихъ, рече Главкъ подиръ малка почивка, чловѣцы геніалны и силны, и са намѣрихъ прозелиты доро и отъ членовѣтъ на Аѣнскыгѣ Ареопагиты. Помнжъ много добръ че чухъ отъ баща си да поменува за единъ непонятежъ чловѣкъ отъ тѣзи ересь, че намѣрвалъ са преди години въ Аѣны и ся наричалъ Павелъ. Баща ми са случилъ да е единъ отъ безчисленныгѣ слушатели които сж были покачили на една отъ безсмъртныгѣ ни горы за да чужтъ ученіето на пришедшія отъ Истокъ онзи мѣдрецъ, и казваше че сичкото туй безброино множество чловѣцы, нито дума продумваше, и предъ този апостоль са умѣлчаваше и шумѣтъ и подиграваніята, чрезъ които простонародіето посрѣщаше своигѣ съгражданы ораторы. И когато тайнственныйгѣ странникъ са поевяваше на най высокото мѣсто, погледѣтъ и чертыгѣ на лицето му, преди още да си отвори устата, вдѣхвахъ почитаніе на множествого. Онзи че-